

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מציאת חרש שוטה וכו', ר' יוסי אומר: גזל גמור.	[רבי יוסי]											■
גזל גמור מדבריהם.	רב חסדא:											◇
למאי נפקא מינה?												⋮
להוציאו בדיינין.												◇
עני המנפק בראש הזית - מה שתחתיו וכו'.												■
אם ליקט ונתן ביד - ה"ז גזל גמור.	תנא:											◇
רב כהנא הוה קאזיל להוצל, חזייה לההוא גברא דהוה שדי אופיי וקא נתרן תמרי, אזל קא מנקיט ואכיל.	[רב כהנא]											◇
א"ל: חזי מר דבידאי שדיתניהו												○
מתריה דר' יאשיה אתה, קרי עליה: (משלי י') וצדיק יסוד עולם.	א"ל: [רב כהנא]											◇
אין ממחין ביד עניי נכרים בלקט בשכחה ובפאה, מפני דרכי שלום.												■
מפרנסים עניי נכרים עם עניי ישראל, ומבקרין חולי נכרים עם חולי ישראל, וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל, מפני דרכי שלום.	ת"ר:											◇
משאלת אשה לחבריתה החשודה על השביעית, נפה וכברה וריחים ותנור, אבל לא תבור ולא תטחן עמה.												■
אשת חבר משאלת לאשת עם הארץ נפה וכברה, ובוררת וטוחנת ומרקדת עמה, אבל משתטיל את המים לא תגע עמה, לפי שאין מחזיקין ידי עוברי עבירה.												■
וכולן לא אמרו - אלא מפני דרכי שלום.												■
ומחזיקין ידי נכרים בשביעית אבל לא ידי ישראל												■
ושואלין בשלומן, מפני דרכי שלום.												■
מאי שנא רישא ומ"ש סיפא?												◇
רוב עמי הארץ מעשרין הן.	אביי:											◇
הכא בעם הארץ דר"מ, וטומאה וטהרה דרבנן	רבא:											◇
איזהו ע"ה? כל שאינו אוכל חולי בטהרה, דברי ר"מ	דתניא: [רבי מאיר]											◇
כל שאינו מעשר פירותיו.	הכמים:											◇
משתטיל את המים לא תגע עמה	והא מדקתני סיפא:											◇
מכלל דרישא לאו בטומאה וטהרה עסקינן												⋮
רישא וסיפא בטומאה וטהרה, ורישא בטומאת חולין, וסיפא בטומאת חלה.												◇
טוחנין ומפקדין אצל אוכלי שביעית ואצל אוכלי פירותיהן בטומאה, אבל לא לאוכלי שביעית ולא לאוכלי פירותיהן בטומאה	ורמינהו:											◇
התם בכהן החשוד לאכול תרומה בטומאה עסקינן, דהוה ליה טומאה דאורייתא.	אביי:											◇
אי הכי מפקדין?												⋮
מפקדין תרומה אצל ישראל עם הארץ ולא אצל כהן ע"ה, מפני שלבו גס בה	ורמינהו:											◇
הכא במאי עסקינן - בכלי חרש המוקף צמיד פתיל.	רבי אילעא:											!
ויליחוש שמא תסיטנו אשתו נדה												⋮

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
לא קשיא: כאן בפירות שהוכשרו, כאן בפירות שלא הוכשרו.	אלא א"ר ירמיה:	!																				סא:
המוליך חטין לטוחן כותי או לטוחן ע"ה - הרי אלו בחזקתן למעשר ולשביעית, אבל לא לטומאה	ורמינהו:	!	⊖																			סא:
האי מאי רומיא? לאו אוקימנא בפירות שלא הוכשרו?		!																				סא:
ודקארי לה מאי קארי לה?		⊖																				סא:
משום דקא בעי למירמי אחריתי עלה:		!	⊖																			סא:
הרי אלו בחזקתן למעשר ולשביעית, ולחלופי לא חיישינן		⊖																				סא:
הנותן לחמותו, מעשר את שהוא נותן לה ואת שהוא נוטל הימנה, מפני שחשודה מחלפת המתקלקל	ורמינהו:	!	⊖																			סא:
התם כדקתני טעמא		!																				סא:
רוצה היא בתקנת בתה ובושה מחתנה.	רבי יהודה:	!	⊖																			סא:
ולעלמא לא חיישינן?		⊖																				סא:
הנותן לפונדקית, מעשר את שהוא נותן לה ואת שהוא נוטל הימנה, מפני שמחלפת	והתנן:	!	⊖																			סא:
התם מוריא ואמרה: בר בי רב ליכול חמימא, ואנא איכול קריא.		!																				סא:
ואכתי לעלמא לא חיישינן?		⊖																				סא:
אשת חבר טוחנת עם אשת עם הארץ בזמן שהיא טמאה, אבל לא בזמן שהיא טהורה	והתניא: [ת"ק]	!	⊖																			סא:
אף בזמן שהיא טמאה לא תטחון, מפני שהביתה נותנת לה ואוכלת	ר"ש בן אלעזר:	!	⊖																			סא:
השתא מיגנב גנבא, חלופי לא מיחלפא?		⊖																				סב:
התם נמי מוריא ואמרה: תורא מדישיה קאכיל.	רב יוסף:	!																				סב:
אין עושין חלה עם הארץ בטוהר, אבל עושין עיסת חולין בטוהר, ונטל הימנה כדי חלה זמניה בכפישא או באנחותא, וכשבא ע"ה ליטול, נוטל את שתיהן ואינו חושש. ואין עושין תרומת זיתיו בטוהר, אבל	העירוב יוסי בן המשולם משום ר' יוחנן אחיו		⊖																			סב:
וטעמא מאי?																						סב:
משום כדי חייו דגבל, ומשום כדי חייו דבדד.	רבי יוחנן:	!																				סב:
וצריכא דאי אשמועינן גבל, משום דלא נפיש אגריה, אבל בדד דנפיש אגריה - אימא לא ואי אשמועינן בדד, משום דלא שכיח ליה, אבל גבל דשכיח ליה - אימא לא, צריכא.																						סב:
נטל הימנה כדי חלה ומניחה בכפישא או באנחותא, וכשבא ע"ה ליטול, נוטל את שתיהן ואינו חושש.	אמר רב:																					סב:
וליחוש דילמא נגע בה																						סב:
דאמר' ליה: חזי, אי נגעת בה הדרא לטיבלא.		!																				סב:
וליחוש דילמא לא איכפת ליה																						סב:
השתא לתקוני קא מיכוין, מיכפת לא איכפת ליה?		!																				סב:
נטל הימנה כדי תרומה ומניחה בכליו של חבר, וכשבא ע"ה ליטול, נוטל את שתיהן ואינו חושש.	אמר רב:																					סב:
וליחוש דילמא נגע בה - בשלמא התם אית ליה היכרא, הכא מאי היכרא אית ליה?																						סב:
דמנח ליה בכלי גללים, בכלי אבנים, בכלי אדמה.		!																				סב:
א"ה, מאי איריא דחבר? אפי' דעם הארץ נמי																						סב:

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof</p>		<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>																						
מקרא-key:																								
גיטין-הניזקין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																				
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, אם רצה לחזור - יחזור.																					מ	סב:		
האשה שאמרה התקבל לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור.																							סב:	
לפיכך, אם אמר לו הבעל אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, אם רצה לחזור - יחזור																							סב:	
אף האומרת טול לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור.			רשב"ג																				סב:	
טעמא דלא שויתיה איהי שליח לקבלה, הא שויתיה איהי שליח לקבלה, רצה לחזור - לא יחזור, ש"מ: הולך כזכי דמין			רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:																					סב:
לא, לעולם אימא לך: הולך לאו כזכי דמי, והתקבל גט לאשתי איצטריכא ליה, דס"ד אמנא הואיל ובעל לאו בר שויה שליח לקבלה הוא, אע"ג דמטא גיטא לידה לא להוי גיטא, קמ"ל דהתקבל והולך קאמר.																							סב:	
האשה שאמרה התקבל לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור			תנן:																				סב:	
מאי לאו לא שנא אקבלה, לא שנא אהולכה																							סב:	
לא, אקבלה.																							סב:	
לפיכך, אם אמר לו הבעל אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, אם רצה לחזור - יחזור			ת"ש:																				סב:	
טעמא דאמר אי איפשי, הא לא אמר אי איפשי, אם רצה לחזור - לא יחזור, ש"מ: הולך כזכי דמין																							סב:	
דילמא בהילך.																							סב:	
פשיטא, איש הוי שליח להולכה - שכן בעל מוליך גט לאשתו, ואשה היא שליח לקבלה - שכן אשה מקבלת גיטה מיד בעלה, איש לקבלה והאשה להולכה, מאי?																							סב:	
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, אם רצה לחזור - יחזור. האשה שאמרה התקבל לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור			ת"ש:																				סב:	
מאי לאו בחד שליח, וש"מ: כשר לקבלה כשר להולכה.																							סב:	
לא, בשני שלוחין.																							סב:	
לפיכך, אם אמר לו הבעל אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, אם רצה לחזור - יחזור			ת"ש:																				סב:	
והא הכא דחד שליח הוא, וש"מ: כשר לקבלה כשר להולכה.																							סב:	
פשוט מינה: איש הוי שליח לקבלה - שכן אב מקבל גט לבתו קטנה																							סב:	
אשה להולכה תיבעי לך, מאי?																							סב:	
אף הנשים שאין נאמנות לומר מת בעלה - נאמנות להביא את גיטה, והתם הולכה היא.			רב מרי, ת"ש:																				סב:	
מסיפא נמי שמע מינה			רב אשי:																				סב:	
האשה עצמה מביאה את גיטה, ובלבד שהיא צריכה לומר בפני נכתב ובפני נחתם			דקתני סיפא:																				סב:	
ואוקימנא בהולכה, ש"מ.																							סב:	
הבא לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אמר הילך כמה שאמרה, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב: אפילו הגיע גט לידה - אינה מגורשת.			איתמר: [רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב]																					סב:
שמע מינה, אדיבורא דידיה קא סמיך, דאי אדיבורא דידה קא סמיך, מכי מטי גיטא לידה מיהא תיגרש																							סב:	
הכי השתא, בשלמא אי איתמר איפכא: התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הילך כמה שאמרה, וא"ר נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב: כיון שהגיע גט לידו מגורשת, אלמא אדיבורא דידה הוא דקא סמיך, א"ל לידה - אדיבורא דידיה קא סמיך, אלא הכא משום דעקרית שליח לשליחותיה לגמרי הוא, דאמר: שליח לקבלה הוינא, להולכה לא הוינא.			רב אשי:																				סב:	
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, רצה לחזור - יחזור			רב הונא בר חייא, תא שמע:																				סג.	
טעמא דרצה, הא לא רצה הוי גט, ואמאי? הא בעל לאו בר שויה שליח לקבלה הוא אלא אמרינן: כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, הכא נמי כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה																							סג.	

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>														
<p>גיטין-הניזקין מימרא</p>	<p>מאן דאמר</p>														
הכי השתא, התם אדם יודע שאין שליחות לקבלה, וגמר ונתן לשם הולכה, הכא טעי.												!			סג.
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה	רבא, תא שמע:											!	◊		סג.
כי מטי גיטא לידה מיהא מגרשה, ואמאי? והא לאו שליח להולכה שוייה אלא אמרינן: כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה, ה"נ כיון שנתן עיניו לגרשה, מימר אמר תיגרש כל היכי דמגרשה												!			סג.
הכי השתא, התם אדם יודע שאין שליחות לקטן, וגמר ונתן לה לשום הולכה ידיה, הכא טעי.												!	◊		סג.
הבא לי גיטי ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי, והוא אמר הולך ותן לה, זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - יחזור, משהגיע גט לידה - מגורשת	ת"ש:											!	◊		סג.
מאי לאו קבלה אקבלה, והולכה אהולכה												!	◊		סג.
לא, קבלה אהולכה, והולכה אקבלה.												!	◊		סג.
אי קבלה אהולכה, מכי מטי גיטא לידה לאתרי ליהוי גיטא, שמעת מינה דאדיבורא ידיה קא סמיך												!	◊		סג.
הכי השתא, התם קאמר ליה הילך כמה שאמרה, הכא מי קאמר ליה הילך כמה שאמרה.												!	◊		סג.
התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר הולך ותן לה זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - לא יחזור	ת"ר: [ת"ק]											!	◊		סג.
הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור, זכי לה והתקבל לה, רצה לחזור - לא יחזור	רבי נתן:											!	◊		סג.
בכולן אם רצה לחזור - לא יחזור, אבל אם אמר לו אי איפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור.	רבי:											!	◊		סג.
רבי היינו ת"ק												!	◊		סג.
איבעית אימא: אי איפשי אתא לאשמועי												!	◊		סג.
ואיבעית אימא: הא קא משמע לן מאן ת"ק רבי.												!	◊		סג.
הילך לר' נתן, כזכי דמי או לאו כזכי דמי?	איבעיא להו:											!	◊		סג.
האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, רצה לחזור - יחזור. האשה שאמרה התקבל לי גיטי, רצה לחזור - לא יחזור	ת"ש:											!	◊		סג.
מאי לאו בהילך ור' נתן.												!	◊		סג.
לא, בהולך ורבי.												!	◊		סג.
לפיכך, אם אמר לו הבעל אי אפשי שתקבל לה אלא הולך ותן לה, רצה לחזור - יחזור	ת"ש:											!	◊		סג.
טעמא דאמר אי אפשי, הא לא אמר אי אפשי, רצה לחזור - לא יחזור												!	◊		סג.
מאי לאו בהילך ור' נתן.												!	◊		סג.
לא, בהולך ורבי.												!	◊		סג.
הולך גט זה לאשתי - רצה לחזור יחזור, הילך גט זה לאשתי - רצה לחזור לא יחזור	ת"ש:											!	◊		סג.
מאן שמעת ליה דאמר: בהולך - רצה לחזור יחזור? ר' נתן, וקאמר: בהילך - רצה לחזור לא יחזור												!	◊		סג.
ש"מ: הילך כזכי דמי, ש"מ.												!	◊		סג.
התקבל לי גיטי, ואשתך אמרה התקבל לי גיטי, והוא אומר הולך ותן לה, אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב: נעשה שלוחו ושלוחה וחולצת.	אתמר: [רבי אבא אמר רב הונא אמר רב]											!	◊		סג.
למימרא, דמספקא ליה לרב אי הולך כזכי דמי אי לאו כזכי דמי												!	◊		סג.
הולך מנה פלוגי שאני חייב לו, אמר רב: חייב באחריותו, ואם בא לחזור - אינו חוזר	והא אתמר:											!	◊		סג.
התם ספק ממונא לקולא, הכא ספק איסורא - לחומרא.												!	◊		סג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>			
מקרא-key:					
גיטין-הניזקין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
אין האשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה	רב:			◆	◆
אשה עושה שליח לקבל לה גיטה מיד שליח בעלה.	רבי חנינא:			◆	◆
מ"ט דרב?				^	
איבעית אימא: משום בזיון דבעל				!	◆
אב"א: משום חצרה הבא לאחר מיכן.				!	◆
מאי בנייהו?				;	
איכא בנייהו, דקדמה אייהו ושויה שליח מעיקרא.				!	◆
ההוא גברא דשדר לה גיטא לדביהו, אזל שליחא אשכחא כי יתבה וקא לישא, אמר לה: הילך גיטך, אמרה ליה: ליהוי בידך				○	◆
אם איתא לדברי חנינא, עבדי בה עובדא.	רב נחמן:			■	
ואם איתא דר' חנינא, עבדת בה עובדא? הא לא חזרה שליחות אצל הבעל	אמר ליה רבא:			;	◆
שלחוה לקמיה דר' אמי				○	
לא חזרה שליחות אצל הבעל, ור' חייא בר אבא אמר: נתיישב בדבר.	שלח להו: [רבי אמי]			■	◆
הדור שלחוה קמיה דר' חייא בר אבא				○	
כל הני שלחוה לה ואזלי כי היכי דמספקא להו לדידהו, הכי נמי מספקא לן לדידן. הוי דבר שבערוה, ודבר שבערוה חולצת.	אמר: [רבי חייא בר אבא]			■	◆
הוה עובדא, ואצרכה רב יצחק בר שמואל בר מרתא גט וחליצה.	[רב יצחק בר שמואל בר מרתא]			■	○
תרתיה?				;	
גט מהיים, וחליצה לאחר מיתה.				!	◆
ההיא דהוה קרו לה נפאתה, אזול סהדי כתוב תפאתה				○	◆
עשו עדים שליחותן.	רב יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב:			◆	■
מי קאמר להו כתובו חספא והבו לה?	מתקיף לה רבה:			;	
ודאי אי כתוב סהדי גיטא מעליא ואבד, עשו עדים שליחותן.	אלא אמר רבה:			◆	■
מי קאמר להו כתבו ואנחוה בכיסייכו?	מתקיף לה רב נחמן:			;	
כותבין ונותנין אפי' מאה פעמים.	אלא אמר רב נחמן:			◆	■
כתבו ותנו לשליח, מהו? סלוקי סליק להו, או דילמא לטירחא דידהו חייש?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:			^	◆
ויולך לה, מהו?	רבינא לרב אשי:			^	◆
תיקו.				■	◆
אף האומרת טול לי גיטי, אם רצה לחזור - לא יחזור.	רשב"ג:				■
טול לי, ושא לי, ויהא לי בידך - כולן לשון קבלה הן.	תנו רבנן:				◆
האשה שאמרה התקבל לי גיטי - צריכה שתי כיתי עדים, שנים שאומרי' בפנינו אמרה, ושני' שאומרים בפנינו קבל וקרע, אפי' הן הראשוני' והן האחרוני', או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמהן.					■
בעל אומר לפקדון ושליש אומר לגירושין, מי נאמן? רב הונא אמר: בעל נאמן	איתמר: [רב הונא]			◆	■

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>		<p>מקרא-key:</p>	
גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
האשה שאמרה לבעלה גירשתי - נאמנת, חזקה אין האשה מעיזה פניה בפני בעלה	דאמר רב המנונא:			◊	טו
ה"מ היכא דליכא דקא מסייע לה, אבל היכא דמסייע לה - מעיזה ומעיזה.				!	טז
נערה המאורסה, היא ואביה מקבלין את גיטה	[ת"ק]			◊	טז
אין שתי ידים זוכות כאחת, אלא אביה מקבל את גיטה בלבד.	רבי יהודה:			◊	טז
וכל שאינה יכולה לשמור את גיטה, אינה יכולה להתגרש.				■	טז
במאי קמיפלגי?				^	טז
ידא יתירתא זכי לה רחמנא	רבנן סברי:			◊	טז
במקום אביה, יד דילה לאו כלום היא.	רבי יהודה סבר:			◊	טז
וכל שאינה יכולה לשמור את גיטה.				■	טז
קטנה יודעת לשמור את גיטה - מתגרשת, ושאינה יודעת לשמור את גיטה - אינה מתגרשת, ואיזו היא קטנה יודעת לשמור את גיטה? כל שמשמרת גיטה ודבר אחר.	ת"ר:			◊	טז
מאי קאמר?				^	טז
ה"ק: כל שמשמרת דבר אחר מחמת גיטה.	רבי יוחנן:			!	טז
הא שוטה בעלמא היא	מתקיף לה רב הונא בר מנחם:			?	טז
כל שמבכנת בין גיטה לדבר אחר.	אלא אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:			!	טז
צרוך וזורקו, אגו ונטלו - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים, חפץ ומחזירו לאחר שעה - זוכה בין לעצמו ובין לאחרים	רב יהודה אמר רבי אסי:			◊	טז
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר לי: דא ודא אחת היא.	[שמואל]			◊	טז
מאי דא ודא אחת היא?				^	טז
אחד זה ואחד זה - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים.	רב חסדא:			!	טז
כיצד משתתפין במבוי? מניח את החבית ואומר הרי זו לכל בני המבוי, ומזכה להם ע"י בנו ובתו הגדולים, וע"י עבדו ושפחתו העברים	מתיב רב חיינא וורדאן:			?	טז
האי שפחה היכי דמי?				^	טז
אי דאתיא שתי שערות				!	טז
מאי בעיא גביה?				?	טז
אלא לאו דלא אתיא שתי שערות				!	טז
זוכה לאחרים	וקתני:			?	טז
שאני שיתופי מבואות, דרבנן.				!	טז
אישתיק וורדאן.	רב חסדא:			?	טז
מאי הוה ליה למימר?				?	טז
כל דתקון רבנן - כעין דאורייתא תקון.				!	טז
ואידך?				?	טז
כי אמרינן כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון - במילתא דאית לה עיקר מה"ת, אבל מילתא דלית לה עיקר מן התורה - לא.	[וורדאן]			!	טז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מתירב רב אייא:											◊
מערמין על מעשר שני כיצד? אומר אדם לבנו ובתו הגדולים, לעבדו ושפחתו העברים הא לכם מעות הללו ופדו בהן מעשר שני זה												◊
האי שפחה ה"ד?												◊
אי דאתיא ב' שערות												◊
מאי בעיא גביה?												◊
אלא לאו דלא אתיא ב' שערות												◊
הכא במאי עסקינן - במעשר בזמן הזה, דרבנן.												◊
ואמה העבריה בזמן הזה מי איכא?												◊
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	והתניא:											◊
אלא בעציץ שאינו נקוב, דרבנן.												◊
ג' מדות בקטן:	רבא:											◊
צרור וזרקו, אגוז ונוטלו - זוכה לעצמו ואין זוכה לאחרים, וכנגדן בקטנה - מתקדשת למיאון												◊
הפעוטות - מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין, וכנגדן בקטנה - מתגרשת בקידושי אביה												◊
הגיעו לעונת נדרים - נדריהן נדר והקדשן הקדש, וכנגדן בקטנה - חולצת												◊
ולמכור בנכסי אביו, עד שיהא בן עשרים.												◊
קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שייגיע גט לידה, לפיכך אם רצה הבעל לחזור - יחזור, שאין קטן עושה שליח												◊
ואם אמר לו אביה צא והתקבל לבתי גיטה, אם רצה לחזור - לא יחזור.												◊
האומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - פסול הרי היא במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר - כשר.												◊
האשה שאמרה התקבל לי גיטי במקום פלוני, וקיבלו לה במקום אחר - פסול	[ת"ק]											◊
מכשיר	רבי אלעזר:											◊
הבא לי גיטי ממקום פלוני, והביאו לה ממקום אחר - כשר.												◊
ורבי אלעזר, מאי שנא רישא דלא פליג, ומאי שנא סיפא דפליג?												◊
איהו דמדעתיה מגרש - קפיד, איהו דבעל כרחיה מתגרשת - מראה מקום היא לו.												◊
הבא לי גיטי - אוכלת בתרומה עד שייגיע גט לידה, התקבל לי גיטי - אסורה לאכול בתרומה מיד.												◊
התקבל לי גיטי במקום פלוני - אוכלת בתרומה עד שייגיע גט לאותו מקום	[ת"ק]											◊
אוסר מיד.	רבי אלעזר:											◊
וגיטא מיהא הוי												◊
לא הוי גיטא	והאמרת רישא:											◊
לא צריכא, דאמרה ליה התקבל לי גיטא במתא מחסיא וזימנין דמשכחת ליה בבבל, וה"ק ליה: משקל כל היכא דמשכחת ליה שקליה מיניה, גיטא לא הוי עד דמטית למתא מחסיא.												◊
אוסר מיד.	רבי אלעזר:											◊
פשיטא, דהא מראה מקום היא לן												◊

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>														
גיטין-הניזקין		מימרא														
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
לא צריכא, דאמרה ליה זיל למזרח דאיתיה במזרח, וקא אזל למערב, מהו דתימא במערב הא ליתיה, קמ"ל, דילמא בהדי דקאזיל מיגס גאיס ביה ויהב ליה גיטא.																סה:
האומר לשלוחו ערב לי בתמרים ועירב לו בגרוגרות, בגרוגרות - ועירב לו בתמרים, תני חדא: עירובו עירוב			[תני חדא]													סה:
אין עירובו עירוב			תניא אידך:													סה:
ל"ק: הא רבנן, הא רבי אלעזר הא רבנן, דאמרי: קפידא הא רבי אלעזר, דאמר: מראה מקום היא לו.			רבה:													סה:
הא והא רבנן, כאן בשלו, כאן בשל חבירו.			רב יוסף:													סה:
ואלא הא דתניא:			א"ל אביי:													סה:
האומר לשלוחו ערב לי במגדל ועירב לו בשוכך, בשוכך - ועירב לו במגדל, דתניא חדא: עירובו עירוב			[תני חדא]													סה:
אין עירובו עירוב			תניא אידך:													סה:
התם מאי שלו ושל חבירו איכא?																סה:
התם נמי איכא פירי דמגדל ופירי דשוכך.																סה:
האומר כתבו גט ותנו לאשתי, גרשוה, כתבו איגרת ותנו לה - הרי אלו יכתבו ויתנו																סה:
פטרונה, פרנסוה, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.																סה:
שלוחה, שבקוה, תרכוה - הרי אלו יכתבו ויתנו			ת"ר:													סה:
פטרונה, פרנסוה, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.																סה:
פטרונה - דבריו קיימין, פיטרוה - לא אמר כלום.			תניא, רבי נתן:													סה:
רבי נתן דבבלאה הוא, ודייק בין פיטרוה לפטרונה, תנא דידן דבר א"י הוא, לא דייק.			רבא:													סה:
הוציאוה, מהו? עזבוה, מהו? התיירוה, מהו? הניחוה, מהו? הועילו לה, מהו? עשו לה כדת, מהו?			איבעיא להו:													סה:
פשוט מיהא חדא																סה:
עשו לה כדת, עשו לה כנימוס, עשו לה כראוי - לא אמר כלום.			דתניא:													סה:
בראשונה היו אומרים: היוצא בקולר, ואמר כתבו גט לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו																סה:
אף המפרש, והיוצא בשיירא			חזרו לומר:													סה:
אף המסוכן.			רבי שמעון שזורי:													סה:
גניבא יוצא בקולר הוה, כי הוה קא נפיק, אמר: הבו ארבע מאה זוזי לרבי אבינא, מחמרא דנהר פניא.																סה:
דרא רבי אבינא לסילתיה ואזל לגבי דרב הונא רביה			רבי זירא:													סה:
גיטו כמתנתו, מה מתנתו אם עמד חוזר, אף גיטו אם עמד חוזר ומה גיטו אע"ג דלא פריש, כיון דאמר כתבו - אע"ג דלא אמר תנו, אף מתנתו כיון דאמר תנו - אע"ג דלא קנו מיניה.			דאמר רב הונא:													סה:
אי מה מתנה ישנה לאחר מיתה, אף גט ישנו לאחר מיתה			מתקיף לה רבי אבא:													סה:
הכי השתא, בשלמא מתנה איתה לאחר מיתה, אלא גט לאחר מיתה מי איכא?																סה:
מתנת שכיב מרע במקצת היא, ומתנת שכ"מ במקצת בעיא קנין			אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:													סה:
לא בעיא קנין			מכלל דרב הונא סבר:													סה:
והא קי"ל דבעיא קנין																סה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator

גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני הכא, דמצוה מחמת מיתה הוא.											!	◇
מצוה מחמת מיתה בעיא קנין	מכלל דרב הונא סבר:										?	
והא קי"ל דלא בעי קנין											?	◇
חמר לא קאמר, דמי חמר לא קאמר, מחמר קאמר	אלא, רבי אבא הכי קא קשיא ליה:										?	◇
ואידך?											?	
מחמר, כדי לייפות את כחו.	[רב הונא]										!	◇
מחמר, כדי לייפות את כחו.	שלחו מתם:										■	
מי שהיה מושלך לבור, ואמר כל השומע את קולו יכתוב גט לאשתו - הרי אלו יכתבו ויתנו.												■
וליחוש שמא שד הוא											?	◇
כשראו לו דמות אדם.	רבי יהודה:										!	◇
אינהו נמי אידמויי אידמן											?	
דחזו ליה בבואה.											!	
אינהו נמי אית להו בבואה											?	
דחזו ליה בבואה דבבואה.											!	◇
ודלמא אינהו נמי אית להו											?	
לימדני יונתן שידי: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.	רבי חנינא:										!	◇
ודלמא צרה היא											?	◇
בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אע"פ שאין מכירין.	תנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇
הבריא שאמר כתבו גט לאשתי - רצה לשחק בה.												■
מעשה בבריא אחד שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת												○
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	רשב"ג:										■	■
מעשה לסתור?											?	
אם הוכיח סופו על תחילתו - הרי זה גט, ומעשה נמי בבריא שאמר כתבו גט לאשתי, ועלה לראש הגג ונפל ומת	חסורי מיחסרה והכי קתני:										!	◇
אם מעצמו נפל - הרי זה גט, אם הרוח דחתו - אינו גט.	ואמר רשב"ג:										!	◇
ההוא גברא דעל לבי כנישתא, אשכח מקרי ינוקא ובריה דיתבי ויתיב איניש אחרינא גבייהו, אמר להו: בי תרי מינייכו נכתבו גיטא לדביתוהו, לסוף שכיב מקרי ינוקא												○
מי משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא או לא?											^	
לא משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא	רב נחמן:										!	◇
משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא.	רב פפי:										!	◇
הילכתא: משווי אינשי ברא שליחא במקום אבא.	רבא:										■	◇
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו.												■

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
גיטין-הניזקין	מימרא	מאן דאמר												
אמר לשלשה תנו גט לאשתי - הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאו ב"ד, דברי ר"מ		[רבי מאיר]												סו:
מקובל אני, באומר לשלשה תנו גט לאשתי - שיאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאו ב"ד.		וזה הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין:												סו:
נמינו לשליח: אף אנו מקובלין, שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו.		רבי יוסי:												סו:
אמר לעשרה כתבו ותנו גט לאשתי - אחד כותב ושנים חותמין, כולכם כתובו - אחד כותב וכולם חותמין, לפיכך אם מת אחד מהן - הרי זה גט בטל.														סו:
ילמדנו רבינו, אמר לשנים כתבו ותנו גט לאשתי, ואמרו לסופר וכתב וחתמו הן, מהו?		ר ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:												סו:
תצא, והדבר צריך תלמוד.		שלח להו: [שמואל]												סו:
מאי הדבר צריך תלמוד?														סו:
אילמא משום דהוה להו מילי, ומספקא ליה: מילי אי מימסרן לשליח אי לא מימסרן לשליח														סו:
הלכה כר' יוסי		והאמר שמואל, אמר רבי:												סו:
מילי לא מימסרן לשליח		דאמר: [רבי יוסי]												סו:
אלא לשמואל הא קא מיבעיא ליה: האי כתובו, אי כתב ידן אי כתב הגט.														סו:
ותיפשוט ליה ממתני:														סו:
אמר לשנים תנו גט לאשתי, או לשלשה כתבו גט ותנו לאשתי - הרי אלו יכתבו ויתנו		[תנן]												סו:
היא גופא קא מיבעיא ליה: כתובו, כתב ידן הוא או כתב הגט הוא.														סו:
פשיטא דכתב הגט הוא														סו:
אף אנו מקובלין, שאפי' אמר לב"ד הגדול שבירושלים תנו גט לאשתי - שילמדו ויכתבו ויתנו לה		דקתני סיפא: אמר רבי יוסי, נמינו לשליח:												סו:
אי אמרת בשלמא כתב הגט הוא - שפיר, אלא אי אמרת כתב ידן הוא, מי איכא בי דינא דלא ידעי מחתם חתימת ידיהו?														סו:
אין, איכא בי דינא חדתא.														סו:
ואי סבירא לן דהאי כתובו - כתב ידן הוא, הא כתב הגט כשר?														סו:
הלכה כר' יוסי		והאמר שמואל, אמר רבי:												סו:
מילי לא מימסרן לשליח		דאמר: [רבי יוסי]												סו:
אי סבירי לן דכתובו - כתב ידן הוא, כתב הגט נעשה כאומר אמרו, ומודה ר' יוסי באומר אמרו.		אמרי:												סו:
ומי מודה ר' יוסי באומר אמרו?														סו:
כתב סופר ועד - כשר		והתנן:												סו:
חתם סופר שנינו		ואמר ר' ירמיה:												סו:
מתני' מני? ר' יוסי היא		ואמר - רב חסדא:												סו:
מילי לא מימסרן לשליח		דאמר: [רבי יוסי]												סו:
ואי סלקא דעתך מודה רבי יוסי באומר אמרו, נפיק מינה חורבה, דזימנין דאמר להו לשנים אמרו לסופר ויכתבו ולפלוני ופלוני ויחתמו, ומשום כיסופא דסופר חיישי ומחתמי חד מהנך סהדי וסופר בהדייהו, ובעל לא אמר הכי														סו:
כשר ולא תעשה כן בישראל, לא שכיח.		כיון דאמר מר:												סו:
וליתחוש דילמא אמר להו לבי תרי אמרו לסופר ויכתבו ואתם חתומו, ואזלי הנך משום כיסופא דסופר ומחתמי ליה לסופר בהדי חד מינייהו, ובעל לא אמר הכי														סו:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■ </p>		
<p> מקרא-key: </p>				
<p>גיטין-הניזקין</p>				
<p>מימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>		
<p>אמרי לה להאי גיסא, ואמרי לה להאי גיסא.</p>			<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	<p>סז:</p>
<p>אתקין רב יהודה בגיטא דכולכם: כתובו או כולכון או כל חד וחד מינכון, התומו או כולכון או כל תרי מינכון, אובילו או כולכון או כל חד וחד מינכון.</p>		[רב יהודה]		<p>סז:</p>
<p>זימנין דגאיז ליה לדיבוריה, ואמר כולכון ולא אמר כל חד מינכון, ואתי לאיפסולי:</p>		רבא:		<p>סז:</p>
<p>כתובו כל חד מינכון, התומו כל תרי מינכון, אובילו כל חד מינכון.</p>		אלא אמר רבא:		<p>סז:</p>
<p>הדרן עלך האומר</p>				<p>סז:</p>